

ការសំភាសន៍របស់បងស្រីខៀវមរក

ក៖ អ្នកសំភាសន៍គេឈ្មោះថាគង់ សិហា ខ៖ អ្នកគេត្រូវសំភាសន៍ឈ្មោះថាខៀវ មរក

ក៖

បានសូមជំរាបសួរដល់បងហើយថ្ងៃនេះនិងអីពិតជាថ្លៃអំណរគុណខ្លាំងមែនទែនដែលបងផ្តល់អា

កាសដល់ខ្ញុំបានមកសំភាសន៍បងអញ្ជឹងទៅណាហើយបានដាក់បញ្ចូលក្នុងគំរោងកម្មវិធីសាលា

BYUនេះហើយខ្ញុំដឹងថាទាំងអស់នេះជាពរជ័យសម្រាប់ដល់ក្រុមគ្រួសាររបស់បងនៅថ្ងៃខាងមុខ

និងដល់ពេលអនាគតនិងដល់កូនៗបងនៅពេលដែលពួកគាត់ចង់ដឹងអំពីជីវិតរបស់បងគាត់អាច អញ្ជើញចូលទៅក្នុងវើក

ផ្សាយរបស់ពួកយើងហើយអាចមើលបានអញ្ជឹងណាបងហើយនៅពេល

ដែលខ្ញុំនិងសំភាសន៍ចប់ខ្ញុំនិង

ចម្លងមួយច្បាប់ជូនដល់បងធ្វើជាឱសថដើម្បីជូនដល់បងទុកស្តាប់

ពេលក្រោយទៀតអញ្ជឹងណាបងនិង

ហើយអញ្ជឹងបើសិនជាពេលខ្ញុំនិងសំភាសន៍ចប់នេះខ្ញុំនិងដាក់

សម្លេងបងនេះដាក់ចូលទៅក្នុងវើកផ្សាយ

របស់ពួកយើងតើបងអនុញ្ញាតដើម្បីអោយពួកយើងដាក់បានទេ?

ខ៖ ដាក់បានតាមអ្វី?

ក៖ បានន័យន័យ

ខ៖ បានអូនបានអូន

ក៖ បានហើយអីអញ្ជឹងការ។

ខ៖ បានអូនបានអូន

ក៖ បានហើយអីអញ្ជឹងការសំភាសន៍និងសម្រាប់ខ្ញុំ ខ្ញុំឈ្មោះថាគង់

សិហាជាអ្នកសំភាសន៍ហើយបងស្រី ឈ្មោះអីគេឈ្មោះពេញរបស់បង?

ខ៖ ឈ្មោះថាខៀវ មរក

ក៖ ខៀវមរកបានហើយ

បានហើយអីអញ្ជឹងនៅថ្ងៃនេះគឺថ្ងៃទី០៤ខែ០៨ឆ្នាំ២០១៦ធ្វើឡើងនៅអីសង្កាត់

ទួលទំពូង ខណ្ឌចំការមន រាជធានីភ្នំពេញ

ណាបងនៅកន្លែងបងធ្វើការសូមពេលវេលាបងបន្តិចបន្តួច។

ខ៖ ចា ចា!

ក៖

ហើយអីអញ្ជឹងអីខ្ញុំចង់អីសួរឈ្មោះបងពេញហើយបន្ទាប់បងតើបងមានឈ្មោះហៅក្រៅដែលឬទេ?

ខ៖ ខ្ញុំបានឈ្មោះហៅក្រៅឈ្មោះអាម៉ៅ។

ក៖

អញ្ជឹងឥឡូវសូមបងប្រាប់ឈ្មោះបងពេញហើយនិងឈ្មោះហៅក្រៅរបស់បងដែល?

ខ៖ ឈ្មោះខ្ញុំពេញឈ្មោះថា ខៀវ មរក ហើយឈ្មោះហៅក្រៅឈ្មោះថាអាម៉ៅ

ក៖ អំហែតុអីបានជាគេហៅបងថាអាម៉ៅ?

ខ៖ ដោយសារម៉ាកខ្ញុំជាអ្នកដាក់ឈ្មោះហៅក្រៅថាអាម៉ៅអញ្ជឹង។

ក៖ មែនបងស្វែងខ្មៅអញ្ជឹងហើយគេដាក់ឈ្មោះអាម៉ៅអញ្ជឹងទេ?

ខ៖ មែនទេ។

ក៖

អញ្ជឹងអរគុណច្រើនហើយបងតាំងពីក្មេងរហូតមកដល់ធុំបងមានដែលរៀនភាសាផ្សេងទេបង?

ខ៖ អត់ដែលផងអូនរៀនតែថ្នាក់អក្សរខ្មែរបានតែថ្នាក់ទី៣បងឈប់រៀន។

ក៖

អញ្ជឹងថ្នាក់ទី៣បងឈប់រៀនហើយចុះយ៉ាងមិចបានជាបងឈប់រៀនត្រឹមថ្នាក់ទី៣នឹងបង?

ខ៖ កាលនិងគេសើចចំអកថាដើរដើរអាណាក់អញ្ជឹងហើយគេថាបងពិការចេះមួយចេះពីរអញ្ជឹង ហើយបងមានអារម្មណ៍មួយថាខ្លាស់គេហើយបងក៏ឈប់រៀនទៅ។
ក៖ អី

ខ៖ ដល់ពេលឈប់រៀនទៅដំពាលឥឡូវស្តាយក្រោយយើងអត់ចេះអក្សរមួយក្នុងអញ្ជឹង។
ក៖

បានបងហើយអញ្ជឹងបងមិញបងបាននិយាយថាបងអីពិបាកហើយបងពិបាកអីគេដែលបង?

ខ៖ ពិបាកដឹងខាងស្តាំប៉ូលយោចំហៀង

ក៖ បានបង។

ខ៖ ចា!

ក៖ អញ្ជឹងបងអត់បានរៀនភាសាខ្មែរនោះទេហើយបងបានរៀនត្រឹមតែថ្នាក់ទី៣។

ខ៖ ចា ថ្នាក់ទី៣។

ក៖ ហើយបងមានគំរោងចង់រៀនភាសាអឺរ៉ុបន្តែមទេ?

ខ៖ ខ្ញុំចង់រៀនដែលតែខ្ញុំនឹកឃើញថាខ្ញុំរៀនទៅវាអត់ចូលតែបើខ្ញុំចង់រៀនបែបម៉ូតូប្រហែលវាអាច ចង់ជាងបើថាអោយខ្ញុំរៀនភាសាខ្ញុំរៀនអត់ចូល
ក៖ បានបង!

ខ៖ ចាព្រោះថាចិត្តកំនិតខ្ញុំខ្ញុំចង់រៀនបែបម៉ូតូអញ្ជឹង។

ក៖ អញ្ជឹងខ្ញុំសុំសួរសំនួរបងបន្ថែមទៀតថាតើអីចាំទេថាបងកើតនៅថ្ងៃខែឆ្នាំណាដែរ
បង?

ខ៖ ខ្ញុំកើតនៅឆ្នាំ១៩៨០ថ្ងៃ០១ខែមករាហើយខ្ញុំកើតចំថ្ងៃពុធទៀត។

ក៖ អញ្ជឹង។

ខ៖ ចាខ្ញុំកើតចំថ្ងៃពុធទៀត។

ក៖ អញ្ជឹងបងកើតនឹងតើបងកើតនៅក្នុងសត្វអ្វីដែរ?

ខ៖ សញ្ជិតខ្មែរនៅច្បារអំពៅនៅពេទ្យច្បារអំពៅ។

ក៖ ខ្ញុំចង់សួរថាបងអីកើតជាសត្វអីគេដូចជាស្រុកខ្មែរយើងគេមានដូកឆ្លូវខាលស្លោះអីអញ្ជឹងណាបង។

ខ៖ ខ្ញុំកើតនៅឆ្នាំរការ។

ក៖ ឆ្នាំរការនីបងនី។

ខ៖ ចា!

ក៖ នឹងហើយ
ហើយអីបងកើតនៅឆ្នាំរការហើយចុះបងមាននៅចាំកន្លែងដែលមកបងបានកើតទេ?

ខ៖ ខ្ញុំកើតនៅច្បារអំពៅនៅពេទ្យច្បារអំពៅច្បារអំពៅទី០១។

ក៖ បងនៅចាំថាទៅខណ្ឌអីទេ?

ខ៖ ខណ្ឌគេហៅថាសង្កាត់

អីហៅថាខណ្ឌច្បារអំពៅរង្វង់មូលច្បារអំពៅមួយវាមានច្បារអំពៅមួយនិង
ច្បារអំពៅពីរតែខ្ញុំកើតនៅច្បារអំពៅមួយ។

ក៖ បានបង!

ខ៖ ចា!

ក៖ ចុះបងអីអាយុបងឥឡូវអាយុប៉ុន្មានហើយបង?

ខ៖ ខ្ញុំឥឡូវអាយុ៣៦ហើយ។

ក៖ ៣៦។

ខ៖ ចា!

ក៖ អញ្ជឹងសម្រាប់បងអីអីបងធ្លាប់រៀបអាពាហ៍ពិពាហ៍ពីមុនមកទេបង?

ខ៖ ចាខ្ញុំធ្លាប់។

ក៖ ហើយអីបងរៀបអាពាហ៍ពិពាហ៍និងនៅឆ្នាំណាដែលបង?

ខ៖ នៅឆ្នាំ២០០៥។

ក៖ នៅឆ្នាំ២០០៥។

ខ៖ បា!

ក៖

ពេលបងរៀបអាពាហ៍ពិពាហ៍និងដោយឪពុកម្តាយចាប់ចែងបងឬក៏បងរៀបការដោយចិត្តខ្លួនឯង របស់បង?

ខ៖

អត់ផងនោះគេចូលសួរខ្ញុំតែម្តងអញ្ចឹងទៅម៉ាកខ្ញុំក៏សួរខ្ញុំខ្ញុំក៏ព្រមតាមគាត់ព្រមអញ្ចឹងទៅខ្ញុំក៏ការអញ្ចឹងទៅ។

ក៖

ហើយដល់ពេលបងការនិងតើបងមានគ្រួសារអីឪពុកម្តាយបងទាច់ណាងគេហៅថាបណ្តាលការ បងមានបានទារទេ?

ខ៖ ការជំនាន់និងលុយថែកអូនតាបង្គាប់តែប្រាំបីរយជាងទេជំនាន់។

ក៖ បាននិង។

ខ៖ បា!ការនិងបង្គាប់តែប្រាំបីរយជាងទេ។

ក៖

បានបងហើយការនិងតើបងការជារបៀបប្រពៃណីរយៈពេលប៉ុន្មានថ្ងៃដែលបង?

ខ៖ ខ្ញុំការតែមួយថ្ងៃនិងអូនតាមប្រពៃណីខ្មែរក្នុងមួយថ្ងៃពេញតែម្តង។

ក៖ បានអញ្ចឹងហ្នឹង។

ខ៖ បា!

ក៖ អញ្ចឹងបងការជាលក្ខណៈប្រពៃណីខ្មែរអត់មានខាងសាសន៍អីទេនឹងបង។

ខ៖ បា អត់ទេមានផង។

ក៖

បានបងហើយពេលបងរៀបអាពាហ៍ពិពាហ៍និងតើបងនិងក្រុមគ្រួសារបងមានឈ្មោះអីគេបង ឈ្មោះពេញរបស់ពួកគាត់?

ខ៖ គាត់ឈ្មោះថាមានរៀបបា។

ក៖ បងចាំអាយុគាត់ទេហើយដឹងថាគាត់អាយុប៉ុន្មានទេ?

ខ៖ គាត់បងខ្ញុំមួយឆ្នាំ។

ក៖ អញ្ចឹងបងចាំថ្ងៃខែរបស់គាត់កើតទេ?

ខ៖ អត់ចាំផង។

ក៖ ចុះអីឆ្នាំសត្វដែលគាត់កើតសត្វអីគេដែល?

ខ៖ គាត់កើតឆ្នាំកបងខ្ញុំមួយឆ្នាំទេ។

ក៖

ហើយពេលបងបានការជាមួយនិងគាត់រហូតដល់ឥឡូវនិងបងមានកូនប៉ុន្មាននាក់ដែល?

ខ៖ មានកូនបីនាក់។

ក៖ មានកូនបីនាក់។

ខ៖ បា!

ក៖ បងអាចសុំជួយរៀបរាប់ឈ្មោះកូនបងនិងអាយុពួកគាត់ផងបានទេ?

ខ៖ បាន កូនខ្ញុំអាបងនិងអាយុប្រាំពីរឆ្នាំជាងឈ្មោះជៀម

ប៊ុនហេងគាត់រៀនថ្នាក់ទី១អក្សរគាត់នៅរៀន

នៅសាលាព្រែកអាស៊ីដល់ពេលថ្ងៃគាត់រៀនអង់គ្លេសនៅសាលារើសស្តេញ

ហើយកូនខ្ញុំទីពីរ ឈ្មោះជៀម

សុភាគាត់អាយុប្តូនឆ្នាំហើយគាត់ក៏មាននៅសាលារើសស្តេញដែលហើយកូនខ្ញុំ

ទីបី

និងឈ្មោះថាជៀមប៊ុនលីគាត់អាយុបីឆ្នាំកន្លះរៀននៅសាលារើសស្តេញដែល

។

ក៖ បងតើសាលារើសស្តេញនិងជាសាលារបស់រដ្ឋឬសាលារបស់ឯកជនដែរឬបង?

ខ៖ ឯកជនអូនជនអូនដើម្បីកាត់បន្ថយធុរកំលាំងម៉ាកខ្ញុំម៉ាកខ្ញុំឥឡូវគាត់ឈឺជើង គាត់ដើរអត់សូវរួចទេ ដល់ពេលអញ្ចឹងហើយខ្ញុំយកទៅផ្ញើរសាលា។

ក៖ បានបង!

ខ៖ ផ្ញើរសាលាពេញៗមួយថ្ងៃតែមួយដង។

ក៖ អញ្ចឹងសម្រាប់ក្រុមគ្រួសាររបស់បងនិងឥឡូវរស់នៅជាមួយគ្នាឬក៏មិនដៃប្តីរបស់ បងនិង?

ខ៖ ប្តីខ្ញុំទៅបាត់ទៅរស់នៅថៃបាត់ហើយនិងអត់នៅជាមួយគ្នាទេរស់នៅជាមួយ ប្អូននាក់ម៉ែកូននិង ម្តាយខ្ញុំ។

ក៖ អញ្ចឹងមានន័យថាបងបែកគ្នាឬក៏គាត់គ្រាន់តែទៅធ្វើការងារទេ?

ខ៖ មួយខ្ញុំបែកគ្នាបានដិតមេដៃហើយហើយក្រដាសនៅផ្ទះមាន។

ក៖ សុំទោសរឿងទាំងអស់និងដែល។

ខ៖ អត់អីទេអូន។

ក៖ បានហើយអញ្ចឹងខ្ញុំសូមសួរសំនួរបងបន្ថែមទៀតថាតើបងអីបងមានបងប្អូនប៉ុ ន្មាននាក់ដែលបង ប្អូនបង្កើតនិង?

ខ៖ ខ្ញុំមានបងប្អូនប្រាំមួយនាក់ស្រីប្អូនប្រុសពីរហើយរៀបការបីនាក់ហើយនៅសល់តែ ប្រុសពីរទៀត បើកឡានបងស្រីគេបង្កះកាត់យកគ្រួសារហើយធ្វើការនៅ ហ្វូលមេនហ្វូលរូមេន។

ក៖ បានអស់អរគុណបងតើបងអាចជួយប្រាប់ឈ្មោះនិងអាយុពួកគាត់ម្នាក់បានទេ បង?

ខ៖ ចាំតែអាយុប៉ុន្តែថ្ងៃខែឆ្នាំអីខ្ញុំអត់ដឹងទេ?

ក៖ តើបងស្រីរបស់បងមានឈ្មោះអាយុដែរ?

ខ៖ បងគេបង្កះអស់ឈ្មោះថាខៀវឆរីអាយុ៤២ឆ្នាំបងរបស់ខ្ញុំទី២ឈ្មោះថាខៀវសិហាតា ត់អាយុ៣៨

បន្ទាប់មកខ្ញុំនិងហើយឈ្មោះមកហើយមកទៀតប្អូនរបស់ខ្ញុំនិងឈ្មោះថា ខៀវសំភាគាត់អាយុ

៣២ឆ្នាំហើយបន្ទាប់មកទៀតប្អូនស្រីរបស់ខ្ញុំនិងឈ្មោះថាខៀវសំភណ្ឌីគាត់

ពុំអាយុ៣០ទេ។

ក៖ បាន!

ខ៖ បាប្អូនស្រីទី៥ដល់ពេលប្អូនពៅគេនិងឈ្មោះថាខៀវច័ន្ទដារីគាត់អាយុ២៧ឆ្នាំ។

ក៖ ហើយរាល់ថ្ងៃនិងពួកគាត់រស់នៅណាខ្លះបង?

ខ៖ បងស្រីគេបង្កះអស់រស់នៅជាមួយនិងខ្ញុំបងទីពីរនៅផ្សារកណ្តាលប្អូនស្រីខ្ញុំនិងបា នរៀនការហើយ

ហើយគេមកនៅជិតផ្លូវខ្ញុំមកធ្វើការដែលអញ្ចឹងរាល់ថ្ងៃនិងនៅតែគ្នាប៉ុន្មាន ននាក់ពីរអ្នកប្រុសៗគេធ្វើ

ការដេកនៅដៃដីចានៅរាល់ថ្ងៃនិងនៅតែម៉ាកខ្ញុំបងស្រីខ្ញុំនិងកូនខ្ញុំទាំង បីនាក់នៅគ្នាតែប៉ុនប្តឹង។

ក៖ រាល់ថ្ងៃនិងតើបងធ្វើការនៅកន្លែងណាដែលបង?

ខ៖ ហើយសម្រាប់រាល់ថ្ងៃនិងបងធ្វើការនៅណាដែលរាល់ថ្ងៃខ្ញុំធ្វើការនៅស៊ី ជេ អ្វេស៍បា។

ក៖ រាល់ថ្ងៃនិងបងធ្វើខាងផ្នែកអីគេដែលបង?

ខ៖ ខ្ញុំផ្នែកខាងដេរកាបូចា

ក៖ បាទបង
ហើយអញ្ចឹងខ្ញុំចង់សួរសំណួររបស់បងន្តែមទៀតថា តើបងបានដឹងអំពីឪពុកម្តាយបងបាន ច្បាស់ទេ?

ខ៖ អត់ទេអូន អត់ដឹងផង។

ក៖ អញ្ចឹងបងអាចដឹងអំពីឪពុករបស់បងពីមុនគាត់ធ្វើការងារអីក្នុងដែរ?

ខ៖
ពីមុនបងរបស់ខ្ញុំគាត់ធ្វើពេទ្យនៅជ័យជំនះគាត់កាន់កាប់ខាងរបេងអញ្ចឹងមួយខ្ញុំពីមុនគាត់លក់ម្ហូប ស្លានៅផ្សារតាខ្មៅយើងនិងចា។

ក៖
ហើយមួយឪពុករបស់បងអីបងចាំថ្ងៃខែឆ្នាំកំនើតរបស់គាត់ទេដូចជាចាំអំពីអាយុកាត់ប៉ុន្មានក៏បាន ជាឆ្នាំសត្វអ្វីក៏បានដែរ?

ខ៖
ខ្ញុំចាំតែប៉ុន្មានគាត់ស្លាប់នៅអាយុ៦០ដល់៧០ឆ្នាំគាត់ស្លាប់បានអាយុដប់ឆ្នាំជាងហើយដល់៧០ ប្រហែលជាអាយុ។

ក៖ ៧០។

ខ៖ ៧១ឆ្នាំហើយចាហើយបើមួយខ្ញុំគាត់អាយុ៦៨។

ក៖ ៦៨។

ខ៖ បាទខ្ញុំចាំបានតែប៉ុន្មាន។

ក៖ ឪពុករបស់បងស្លាប់ដោយសារអីដែរ?

ខ៖ ឪពុកខ្ញុំនិងគាត់ស្លាប់ដោយសារខ្យល់គរចា?

ក៖ ហេតុអ្វីបានជាគាត់ស្លាប់ដោយសារខ្យល់គរអញ្ចឹង?

ខ៖
ថ្ងៃនិងគាត់ដុបខ្ញុំទៅធ្វើការហើយដល់ពេលមកវិញមានគេប្រាប់គាត់ថាមួយខ្ញុំនិងគាត់អាយុ៦៨ ហើយបងៗងធ្វើការធ្វើអីទៀតប៉ុន្តែហើយអញ្ចឹងដល់ពេលហើយគាត់ស្លាប់ទៅដឹកទៅ

ដល់ពេទ្យគេថាគាត់ដុតដង្ហើមហើយគាត់ដាច់សសៃឈាមហើយក៏ខ្យល់គរហើយក៏ដួលទៅ។

ក៖ ដល់ពេលឆ្នាំរបស់បងនៅតែមួយមួយទេន័?

ខ៖ បាទនៅតែជាមួយមួយទេ។

ក៖ ហើយចុះមួយបងឆ្នាំនិងអាយុប៉ុន្មានហើយ?

ខ៖ គាត់អាយុ៦៨ហើយបង។

ក៖

ហើយសម្រាប់បងអញ្ចឹងបងដឹងថាឪពុកម្តាយបងដែលទៅលេងប្រទេសខាងក្រៅទេ?

ខ៖ អត់ផងអត់ដែលផងចាអត់ដែល។

ក៖ ចុះពួកគាត់ចេះភាសាផ្សេងក្រៅពីភាសាខ្មែរទេបង?

ខ៖

បងប៉ុន្មានគាត់ចេះបារាំងបើម៉ែខ្ញុំគាត់អត់ចេះភាសាអីទាំងអស់គាត់ចេះតែភាសាខ្មែរនិងចានិង ហើយ។

ក៖

អញ្ចឹងមកពីមុនឪពុករបស់បងចេះភាសាបារាំងហើយគាត់ធ្វើការខាងពេទ្យន័ចុះពីមុនឡើយ គ្រួសាររបស់បងមានជីវភាពយ៉ាងម៉េចដែរ?

ខ៖
ការពីមុនមានជីវភាពធូរធាតាងពីប៉ុន្មាននៅមកមេសដល់ពេលអត់ពីគាត់ទៅបានខ្ញុំពិបាកថ្នក?

ក៖ ហេតុអ្វីបានជាបងពិបាកពេលដែលអត់មានគាត់អញ្ចឹង?

ខ៖

ដល់ពេលអត់ពីគាត់អញ្ចឹងទៅថាគាត់ជាអ្នកប្រាក់ចំណូលអោយពួកយើងអញ្ចឹងហើយគាត់ ដូចថាគាត់ឆ្លៀតពេលពេលណាគាត់ចេញពីធ្វើការមកគាត់រត់ម៉ូតូដុបហើ

យម្តាយខ្ញុំគាត់បានលក់

ម្តាយហើយដល់ពេលអត់ពីគាត់អញ្ចឹងទៅអញ្ចឹងម្តាយខ្ញុំនឹងរកប្រាក់ចំណូលបានក៏ចម្រើនទែន

អញ្ចឹងដល់ពេលហើយពួកខ្ញុំក៏សរេចចិត្តចូលធ្វើការតែម្តងទៅហើយគ្រាន់ថាអត់ធ្ងរជាអីទេវា នៅតែពិបាកដែលអញ្ចឹង។

ក៖ បានបង។

ខ៖

សម្រាប់ខ្ញុំវាពិបាកអញ្ចឹងថា កូនរៀនវាចុះលុយកូនរៀនអីអញ្ចឹងតែប៉ុន្មានហ្នឹងទេ។

ក៖

ហើយបងអាចប្រាប់ខ្ញុំបន្ថែមទៀតបានទេអំពីជីវប្រវត្តិរបស់បងតាំងពីកុមារភាពរហូតមកដល់ឆ្នាំ

ដូចជាមានបទពិសោធន៍អីគេខ្លះឬក៏បានជួយអ្វីខ្លះអីអញ្ចឹង?

ខ៖

ការខ្ញុំនៅរៀនជីវិតខ្ញុំអត់ដែលពិបាកយ៉ាងមិចទេខ្ញុំនៅតែអង្ករហូតគេងនៅអង្ករហូបនៅអង្ករហើយ

ដល់ខែបើកលុយដល់ពេលខ្ញុំមានគ្រួសារពិបាកគ្រាន់ថាពេលមានគ្រួសារទៅវាពិបាកដល់ពេល

យើងព្រោះបន្តកូនដល់ទៅបីអញ្ចឹងហើយដល់ពេលបន្តកូនដល់ទៅបីអញ្ចឹងហើយអញ្ចឹងទៅទី

មួយចំពោះកូនទីពីរគឺថ្លៃម្ហូបអាហារតែខ្ញុំនៅតែតស៊ូបានសំខាន់ខ្ញុំល្ងង់ហើយកុំអាយកូនខ្ញុំនិងល្ងង់

ដែលទោះជាអត់អីក៏ដោយក៏ខ្ញុំអោយវារៀនដែលខ្ញុំតែងតែបាននិយាយនៃនាំអីដែលថាពេលណា

ម៉ែអត់មានអីចែកអោយទេគឺមានតែចំនេះខ្ញុំថាអោយចេះតស៊ូទៅបើខ្ញុំតស៊ូសុខចិត្តនៅជាមួយការ

លំបាកជិះឡានក្រុងមកទាំងជាខ្ញុំពិបាកយ៉ាងណាក៏ដោយក៏ខ្ញុំមិនចុះចាញ់ដែលខ្ញុំថាខ្ញុំតស៊ូរហូត ដល់កូនខ្ញុំរៀនដល់ចប់នេះសម្រាប់ខ្ញុំបា។

ក៖

អរគុណបងមែនទែនតែម្តងហើយពីមុនបងបានប្រាប់ថាបងរៀនបានថ្នាក់ទីបីអញ្ចឹងនេបងអញ្ចឹង

ពេលបងរៀននិងបងមានចាំថាសាលារៀនបងនិងនៅកន្លែងណាដែលបង?

ខ៖ ខ្ញុំរៀននៅសាលាបឋមសិក្សាច្បារអំពៅមួយ។

ក៖ សាលាបឋមច្បារអំពៅមួយ។

ខ៖ បា!

ក៖

អញ្ចឹងបងអាចជួយប្រាប់ខ្ញុំបន្ថែមទៀតថាពេលបងកើតនិងកើបងមានទាន់សម័យពាល់ពតទេបង?

ខ៖ អូខ្ញុំកើតអត់ទាន់ផងពេលនិងបែកហើយអត់ទាន់ផង។

ក៖ ហើយអញ្ចឹងផ្ទះបងនៅម៉ាដុំណាវិញបង?

ខ៖ ផ្ទះខ្ញុំនៅម៉ាដុំបច្បារអំពៅ

សង្កាត់ច្បារអំពៅទីមួយតែមួយម្តងចានៅទោលមុខកងស៊ីកាប់ជ្រូក នៅទោលមុខកងស៊ីកាប់ជ្រូកចាស់និង។

ក៖ ហើយនៅពេលដែលបងឈប់រៀនទៅបងបានធ្វើអីគេដែលបង?

ខ៖

ការខ្ញុំឈប់រៀននិងប៉ាខ្ញុំអោយខ្ញុំនៅតែផ្ទះលក់តែដូរនិងព្រោះនៅផ្ទះជាមួយម៉ាក់ខ្ញុំនិងលក់នៅទល់

មុខកងស៊ីចង់ដល់ពេលខ្ញុំឈប់បានរយៈពេលមួយឆ្នាំខ្ញុំបានអង្ករការគេចុះមកជួយមកធ្វើត្រូវនាំដើ

ងអោយពាក់ជួយអបជើងយើងកុំអោយចាស់វាពិបាកអញ្ចឹងដល់ពេលអញ្ចឹងហើយទៅក៏អង្ករការគេ

សួរខ្ញុំថា តើប្អូននឹងចង់រៀនមុខជំនាញអីអត់និងខ្ញុំចង់រៀនមុខជំនាញដេរអញ្ចឹងដល់ពេល ហើយអង្គការក្រីអោយឬ ក្រុមហ៊ុនហៅណាស់ខ្ញុំចូលធ្វើការងាររោងចក្រសិនខ្ញុំធ្វើបានប្រហែល ជាមួយឆ្នាំកន្លះអង្គការគេហៅទៅរៀននៅអង្គការស៊ីដេអេស ភ្នំពេញកម្ពុជាឆ្នាំ2000គត់ខ្ញុំទៅរៀន នឹងរហូតដល់ខ្ញុំ2004ទៅ2005បានឈប់ខ្ញុំរៀនបានតែរយៈពេលមួយឆ្នាំទេ តែខ្ញុំយកបទពិសោធន៍ ទៀតខ្ញុំរៀនប៉ាកដិនប៉ាកអីអញ្ចឹងគេអត់អោយប្រាក់ខែខ្ញុំទេគេអោយតែបាយ យើងញ៉ាំទេគឺខ្ញុំយកប ទពិសោធន៍អញ្ចឹងទៅស្វែងរកការងារធ្វើទៀតអីស្រីដើម្បីស្រីដល់ពេលអញ្ចឹង ទៅកាត់ថាអត់ទាន់ កើតទេដោយសារតែកាត់ពុំតែទិញសំភារៈដាក់និងខ្ញុំចូលក្នុងវត្តខាន់បាន ពីរខែខ្ញុំឈប់ធ្វើហើយក៏ ខ្ញុំដើរទៅធ្វើភិសហើយធ្វើភិសបានពីរខែខ្ញុំឈប់ធ្វើទៀតឈប់ធ្វើរហូត ដល់ស្រីដើម្បីស្រីនិងកាត់គេ ហៅថាឥឡូវកាត់បានបង្កើតហើយហែងចូលមកធ្វើមកហើយខ្ញុំក៏បានធ្វើ នៅស្រីដើម្បីស្រីនិងធ្វើបា នប្រាំបីឆ្នាំអញ្ចឹងទៅចាហើយខ្ញុំក៏ឈប់ធ្វើទៅខ្ញុំរកការងារធ្វើផ្សេងទៀត កាលនិងមែនអីទេគឺខ្ញុំឆ្គង ទន្លេហើយក៏ខ្ញុំអត់ទៅធ្វើវិញទៅហើយខ្ញុំក៏ដេរនៅផ្ទះដូចអូនឯងបានឃើ ញពីសកម្មភាព ដេរ នៅផ្ទះអញ្ចឹងខ្ញុំបានដេរនៅផ្ទះដេរនៅអីអញ្ចឹងទៅកក់កក់អញ្ចឹងទៅចាស ម្រាប់ខ្ញុំ។ កៈ បន្ទាន់ពីបងបានធ្វើវានៅផ្ទះហើយតើបហមានបានធ្វើអីបន្ថែមទៀតទេ? រនិយាយទៅខ្ញុំដេរនៅផ្ទះផងបើជើងកាលទៅគេហៅអោយទៅដាក់តែមទឹកសុទ្ធ អីអញ្ចឹងទៅខ្ញុំទៅ ដាក់តែមនៅពេលគេរកជំនួយត្រូវការដាក់ត្រូវការដាក់តែមទឹកសុទ្ធអីអ ញ្ចឹងខ្ញុំទៅសំខាន់ការងារអី ក៏ខ្ញុំធ្វើដែលអោយតែបានលុយអោយកូនខ្ញុំរៀ នខ្ញុំអត់ចេះរើសអើងទេអោយតែចេះទោះបីជាដេរ ខោអាវតែឥឡូវគេអត់សុំសំបូរខោអាវដេរទេហែងផ្អាកមួយអាទិត្យអញ្ចឹង ខ្ញុំក៏ផ្អាកខ្ញុំទៅរកការងារ ដូចជាច្រកតែមទឹកសុទ្ធក្នុងមួយថ្ងៃអញ្ចឹងគេអោយខ្ញុំមួយ12000ជើងកា លគេអោយ15000អីអញ្ចឹង ទៅ ដល់ពេលអញ្ចឹងទៅខ្ញុំអោយកូនខ្ញុំទៅរៀនជូនកាលទៅបងស្រីខ្ញុំកាត់ទេហៅថាហា ងគេរកអ្នក លាងបានពីរបីថ្ងៃជំនួសអោយតែថ្ងៃសៅរ៍ថ្ងៃអាទិត្យខ្ញុំទៅរៀនហើយហើយបើកទៅ លាបានក្នុង មួយថ្ងៃអញ្ចឹងបាន25000ហើយពេលល្ងាចគេអោយម្ហូបមួយថ្ងៃសម្រាប់អោយកូន ខ្ញុំញ៉ាំទៀតចា។ កៈ បាទបងនិងហើយអញ្ចឹងខ្ញុំសូមបកទៅក្រោយមិញតិចវិញហេតុអីបានជាបងបែ កជាមួយបង ប្រុស? ខៈ ដោយសារខ្ញុំមានបញ្ហារឿងបើកហាងអូនឯងឃើញស្រាបហើយកាលនិងលូកដីនៅ ក្រោយផ្លូវ ទៅ ផ្ទះខ្ញុំនិងគេលក់តែ2500ទេខ្ញុំថាឥឡូវនិងលុយមាន4000ដែលអញ្ចឹងយើង មិនបាច់បើក ហាងអីទេ ធម្មតាបើយើងបើកហាងយើងត្រូវមើលវាទៅទីតាំងនិងហើយគោលដៅ និងយើងអាច បើកបាន ដែលអត់ហើយអ្នកជិតខាងគេបានប្រាប់ហើយថាពេជ្រអើយមិនបាច់បើ កទេកែច្នៃម៉ូតូ មួយអាស

ងការរមួយទៅដាក់អាទៀសតាប៉ុនហ្នឹងផ្សារភ្ជាប់ទៅលុយនិងទិញដីគេលក់តែ2500ទេ

ហែងជឿតាមប្រព្វនហែងទៅអីអញ្ចឹងហើយដល់ពេលហើយហែងជឿតាមប្រព្វនហែងទៅអីបើក

ទៅការងារក៏ដោយបើមិនប្រថុយដែលខ្ញុំដឹងថាគាត់ចង់មានបានហើយតែនៅចាក់អង្រែងអាម៉ាន

បានសួរព័ត៌មានអាម៉ានហើយអាម៉ានថាមិចបាច់បើកទេបើចង់បើកហាងនិងបើលក់បាយស្រូបម្អ

យបាន2500ចាំបើកបើកហាងបាច់បើកទេអ្នកនៅនិងអាល់បួនប្រាំហើយអ្វីដែលគេប្រាប់

គាត់គាត់អត់ជឿទេគាត់ជឿតាមគេនិងបងប្អូនគាត់និងម្តាយគាត់ច្រើនជាងជឿតាមប្រព្វនគាត់ ហើយដល់ពេលហើយជឿ

អូនឯងនឹងយ៉ាងមិចទេសកម្មភាពបើសជើងពេលបើសជើងហើយ ដឹកយើងអត់បានហើយឥឡូវដីនិងគេអោយ10000ជាងដល់ពេលហើយខ្ញុំមាន

ការស្តាយក្រោយ

ដែលគោលបំណងខ្ញុំខ្ញុំចង់បានដីទោះបីយ៉ាងមិចក៏ដោយខ្ញុំធ្វើខ្លួមនៅខ្លួនឯងកុំនៅជាមួយម្តាយខ្ញុំ

ទៀតកុំអោយគេថាមិនសចង់បានគេគាត់អីអញ្ចឹង។

ក៖

បានបងអញ្ចឹងអរគុណច្រើនបងអញ្ចឹងបន្ទាប់ពីនាកជីវិតរបស់បងតាងពីក្មេងមកដល់ឥឡូវនិងតើ ភាពខុសប្លែកគ្នាយ៉ាងមិចដែលបង?

ខ៖

ខុសប្លែកគ្នាច្រើនខុសប្លែកព្រោះអីតាងពីនៅពីក្មេងខ្ញុំអត់ដែលពិបាកឬក៏ស្គាល់ភាពលំបាកមិចទេ

ចុះធ្លាប់តែមានឪពុកថ្នាក់ថ្នមដោយសារកូនទាំងអស់មានតែខ្ញុំទេពិការហើយគាត់តែងតែថាអ្នក

ប៉ះខ្ញុំអត់បានទេហើយលុយគាត់អោយចាយច្រើនការសៀកពាក់អីជាដើមសរម្បមានអ្វីដូចគេដូច

ឯងសព្វបែកយ៉ាងដល់ពេលហើយចាប់តាងពីអត់គាត់មកអ្វីៗរបស់ខ្ញុំគឺអត់ទាំងអស់ហើយនិយាយ មក

តាងពីមានគ្រួសារមកខ្ញុំពិបាកមែនទែនតែមួយដងហើយហៅលែងលីតែម្តងដឹងថាហេតុអីទេ

កាលយើងនៅឡារយើងស្រលុដល់ពេលយើងមានគ្រួសារមានកូនបានយើងដឹងថាអ្នកម្តាយយើង

ចេះម្តាយយើងមែនខំបង្កើតយើងមកចេះចុះឥឡូវមែនគឺថាវាលំបាកមែនមានកូនដល់ទៅបីអី អ

ញ៉ឹងនិងអញ្ចឹងសម្រាប់ខ្ញុំចាពេលធំនិងលំបាកណាស់ធ្លាប់តែរស់នៅស្រួលអញ្ចឹង។

ក៖

ចុះបងមានអារម្មណ៍យ៉ាងមិចដែលនៅពេលដែលបងពីមុនស្រួលហើយឥឡូវពិបាក

ខ៖ ខ្ញុំមាន

អារម្មណ៍ថាខ្ញុំគស្និអោយកូនខ្ញុំរៀនដល់ចប់អញ្ចឹងខ្ញុំចង់បានអោយកូនខ្ញុំរៀនសំខាន់ចង អោយកូនរៀនទេអញ្ចឹងចា។

ក៖ អញ្ចឹងសព្វថ្ងៃនិងបងមានបទពិសោធន៍អ្វីខ្លះសម្រាប់សព្វថ្ងៃនេះ?

ខ៖ ខ្ញុំរាល់ថ្ងៃខ្ញុំមានបទពិសោធន៍សព្វថ្ងៃនេះ?

ក៖

ខ្ញុំរាល់ថ្ងៃខ្ញុំមានបទពិសោធន៍ខាងតែដេរទេអូនដេរកាបូដេរខោអាវដប៉ុនហ្នឹងអញ្ចឹងដល់ពេល ខ្ញុំ»

មានអាជីពមួយដែលដូចថាយើងបើកអាជីវកម្មនៅផ្ទះមិនទាន់ដឹងថាខ្នាតធំទេតែគ្រាន់ថាអង្កកេ

មួយខ្ញុំទេតែខោអាវអត់ដេរកាបូទេរត្តធាតុដើមវាថ្លៃពេកខ្ញុំក៏ផ្អាកដេរកាបូសិនរាល់ថ្ងៃខ្ញុំដេរតែ ខោ

អាវក៏ដុបអញ្ចឹងគេយកមកអោយដេរដល់ដល់ផ្ទះអញ្ចឹងទេខោក្មេងៗអាវក្មេងៗអីនិងខ្ញុំបាន ដេរ

បានតែប៉ុនស្គាល់តាមខ្សែរយះអង្ករការគេជួយខ្ញុំមានអង្ករការពីអង្ករការមិសំលាញ់មួយ ទៀតអង្ករ

ការឡោប្រាមួយនៅព្រែកហូលគាត់បានជួយខ្ញុំព្រោះដោយសារហេតុអីដែលបាន ទៅសុំអោយ យកគាត់ជួយបានមកពីខ្ញុំមាន

ភាពលំបាកមែនទែនអញ្ចឹងខ្ញុំបានសុំអោយគាត់ជួយខ្ញុំ

គាត់បានជួយខ្ញុំមែនភាគខាងខាងទៅគាត់និងជួយគ្រាំទ្រពីក្រោយហើយគាត់និងទៅកមួយសម្រាប់ខ្ញុំដេរកុំអោយខ្ញុំខ្វះមុខខ្វះក្រោយនិងទៀតអីអញ្ចឹង ចា?

ក៖ បានបងហើយអីអញ្ចឹងបំភ្លៃមកពីអ្វីដែលជារឿយសប្បាយវិញ។

ខ៖ ចា!

ក៖

អញ្ចឹងចង់សរសេរជាពេលដែលបងទំនេរពីការងារបងដែលមានគំនិតជាបងចង់ទៅដើរលេងកន្លែង នេះឬក៏កន្លែងនោះអីទេបង?

ខ៖

ខ្ញុំអត់មានអីទេតែគ្រាន់ថាជួយការទៅប្អូនស្រីខ្ញុំអីនិងគាត់នាំកូនខ្ញុំដុបទៅបានទៅអីអញ្ចឹងទាំអស់

គ្នាអីអញ្ចឹងចាតែគំនិតខ្ញុំកូនខ្ញុំចេះតែទារទៅលេងកំពុងសោមចាដោយសារខ្ញុំថាចាំម៉ាកបានជួរជារ

សន្សំលុយបានច្រើនគិតចាំម៉ាកនាំទៅលេងកំពុងសោមចា។

ក៖ ហើយចុះពេលក្តីសម័យរបស់បងបងចង់ទៅលេងប្រទេសក្រៅអីទេ?

ខ៖ ខ្ញុំមានគំរោងដែលតែខ្ញុំគិតថាប្រហែលវាគ្មានវាសនាទេ

ក៖

ដល់ពេលយើងកាលយើងអាចជូនកាលអាបំណង់យើងដឹងអាចក្លាការពិតហើយប្រទេសដែល បងចង់ទៅប្រទេសណាដែរ?

ខ៖ ប្រទេសអាមេរិចលីគេថាប្រទេសនិងល្អអីជាងអីអញ្ចឹងចង់ទៅ។

ក៖ អញ្ចឹងសម្រាប់បងតើបងចេះចំអិនម្ហូបអីទេពេល?

ខ៖

និយាយរួមទៅខ្ញុំធ្វើម្ហូបរាល់ថ្ងៃភាគច្រើនច្រើនតែជៀនព្រោះកូនខ្ញុំគាត់ចូរចិត្តសាច់ជៀនអញ្ចឹង

ដល់ពេលខ្ញុំដើបពីគេម៉ោងប្រាំកន្លះអីអញ្ចឹងខ្ញុំដាំបាយជៀនសាច់ដាក់អោយកូនអោយយកទៅ

រៀនមួយម្នាក់មួយប្រអប់ៗហើយខ្ញុំធ្វើជៀនសាច់ដូចជាកម្រណាយៗបានឆាប់មួយដងអញ្ចឹងចាខ្ញុំ កម្រណាយស្រស់។

ក៖ ហើយម្ហូបដែលបងចូលចិត្តជាងគេគឺម្ហូបអីគេ?

ខ៖ ខ្ញុំចូលចិត្តសម្លក្នុង ។

ក៖ ក្នុង អញ្ចឹងពេលបងនៅផ្ទះទំនេរតើបងដែរច្រៀងលេងអីទេបង?

ខ៖

ខ្ញុំនិយាយទៅច្រៀងខ្ញុំដែលតែគ្រាន់តែថាជូនកាលនៅកន្លែងធ្វើការក៏ច្រៀងដែលពេលណារៀង គឺធ្វើអ្វីមួយមិនចេញច្រៀងបន្តអារម្មណ៍អីអញ្ចឹង។

ក៖ អីពេលបងច្រៀងបងច្រៀងបទអីគេ?

ខ៖ ចេះតែបទអីមើលបងនោះគាត់រកថាអោយខ្ញុំ

ក៖

អញ្ចឹងបងអាចជួយច្រៀងបន្តិចបានទេអីគិតមកព្រោះចង់ស្តាប់សម្លេងបងដូចថាថ្ងៃអនាគតអី អ

ញឹកទៅកូនបងចៅបងនិងរិកតែបន្តស្តាប់សម្លេងបងគាត់ចង់ស្តាប់ខ្ញុំបងថាបងៗម៉ាកខ្ញុំចេះ ច្រៀងបងច្រៀងបទអីគេអីអញ្ចឹង?

ខ៖ ខ្ញុំចេះតែគិតនិងហើយបទនិងគេច្រៀងមិចទេនាកខ្ញុំភ្លេចទៀតនិងដឹងថាបទ
ម្តប់ស្នេហ៍ដួងច័ន្ទ អើយខ្ញុំអត់សូវចេះទេ។

ក៖ ចុះរាល់ដងបងច្រៀងលេងៗបងច្រៀងយ៉ាងមិចដែល?

ខ៖ ចេះតែច្រៀងទៅក៏ប៉ុន្តែតាមការនឹកឃើញមួយមួយម៉ាកអីអញ្ចឹងទៅ។

ក៖ ចង់ចំណង់ជើងបទនិងបទអីគេដែរ?

ខ៖ លួចស្នេហ៍ដួងច័ន្ទ។

ក៖ លួចស្នេហ៍ដួងច័ន្ទរោះផងនាក។

ខ៖ បាទ!

ក៖ អញ្ចឹងអត់អាចបកស្រាយមួយមួយអីគិតអីទេអ័?

ខ៖ អត់ទេភ្លេចអស់ហើយនិង។

ក៖

អញ្ចឹងច្រៀងរបស់បងនិងគឺលួចស្នេហ៍ដួងច័ន្ទនឹងបងនឹងអញ្ចឹងអីនៅក្នុងគ្រួសាររបស់បងពួកគាត់

មានដែរអ្នកដែលចេះដេរអីអត់និងទេបងឬមានតែបងដែលជាអ្នកដែលចេះដេរ?

ខ៖

បងស្រីខ្ញុំមួយទៀតគាត់ចេះដេរដែលនិយាយរួមគាត់ចង់ចេះច្រើនជាងខ្ញុំទៅទៀតដោយសារគាត់

ចេះដេរទាំងពួកហើយនិងរបៀបខ្លើយក្រាស់ៗដូចជាគេកាមង់ទៅអូស្ត្រាលី

អាមេរិចអីអញ្ចឹងគាត់ ចេះច្រើន

ជាងខ្ញុំគាត់ធ្វើការងាររោងចក្របានច្រើនជាងខ្ញុំបងគេបង្កះគាត់ចេះ។

ក៖

ក្រុមគ្រួសាររបស់បងតើមាននរណាគេចេះជំនាញអីគេផ្សេងពីនិងទៀតទេបង?

ខ៖ អត់មានផងគេសុទ្ធតែជាអ្នកធ្វើការងារទាំងអស់និង ។

ក៖ អញ្ចឹង!

ខ៖

បាទសុទ្ធតែជាអ្នកធ្វើការងារទាំងអស់និងមានអ្នកចេះដេរមានតែខ្ញុំនិងបងស្រីខ្ញុំនិង។

ក៖ អញ្ចឹងអ័បង។

ខ៖ បាទ!

ក៖

បងអាចជួយប្រាប់ខ្ញុំមួយម្តងទៀតបានទេថាផ្ទះបងនៅម៉ាដុណាដែលឥឡូវនិង?

ខ៖ នៅម៉ាដុណាឡូរីនៅទល់មុខក្រាសសាំងសៀងហៃគេហៅថាកូនភាគីបា

បត់ខាងឆ្វេងដៃចុះទៅ ក្រោយរំលងផ្ទះមួយចា?

ក៖ ហើយផ្ទះបងនិងជាលក្ខណៈផ្ទះមិចដែលបង?

ខ៖

ផ្ទះឈើតែមួយម្តងអូនខាងក្រោយអត់មានអីទេគឺវាលអញ្ចឹងតែម្តងបាអត់មានអីផងខាងក្រោម។

ក៖ ហើយ ហើយបងគេនៅម៉ាដុណាវិញនៅក្នុងផ្ទះនិងវិញ?

ខ៖ ខ្ញុំនៅក្នុងបន្ទប់មួយកៀនជញ្ជាំង។

ក៖ ហើយបងគេជាមួយក្រុមគ្រួសារកូនបង។

ខ៖

និងហើយខ្ញុំជាមួយកូនហើយខ្ញុំគេងជាមួយកូនខ្ញុំអាពាហ៍ហើយអាចខ្ញុំពីរអ្នកទៀតគាត់ទៅគេង ជាមួយអ័រវា។

ក៖ ហើយអ័រវានិងរាល់ថ្ងៃនិងគាត់ទៅរស់នៅណាដែលអ័រវា?

ខ៖ បងស្រីខ្ញុំនិងគាត់នៅជាមួយខ្ញុំរាល់ថ្ងៃនិងគាត់នៅក្រមុំបាស់។

ក៖

អ័រវាកាត់នៅជាមួយគ្នាទេតែគ្រាន់តែថាពួកគាត់គេងនៅបន្ទប់ផ្សេងគ្នាអីអញ្ចឹង។

ខ៖ បាទ!

ក៖ បានហើយផ្ទះបងពេលផ្ទះនិងធ្វើការងារសាងសង់ដោយអីខ្លួនឯងឬក៏បងជួយ គេ?

ខ៖ ប៉ាខ្ញុំជួយគេអូន។

ក៖ អូជួយគេធ្វើអោយហើយផ្ទះនិងប៉ុន្មានឆ្នាំហើយបង?

ខ៖ នឹងផ្ទះនិងកិច្ចលប្រហែលជាដប់ប្រាំឆ្នាំហើយ។

ក៖ អូដប់ប្រាំឆ្នាំហើយ!

ខ៖ ចា ចា អូនប្រាំឆ្នាំ!

ក៖ អូហើយបងចាំទេពេលដែលជួយគេនិងផ្ទះនិងធ្វើអស់ប៉ុន្មានដែរ?

ខ៖

កាលណាគេនិងកាលនិងលុយថោកទេប៉ាថាអស់តែ300ទេជួលផ្ទះគេនិងធ្វើអស់3 00ហើយ

កាលនិងផ្ទះខ្ញុំនិច្ចារអំពៅលក់ពីច្បារអំពៅមកទិញដីនៅនិងដីនិងទិញ27 00អញ្ចឹងដល់ពេលយើង ចាក់ ដីចាក់អីទៀតវាអស់3000អញ្ចឹង។

ក៖

ហើយអរគុណច្រើនបងហើយអញ្ចឹងមួយទៀតខ្ញុំចង់សួរសំនួរបងមួយថាបើសិនជា ថ្ងៃអនាគត

គេសួរថាបងចង់បានអីបងចង់បានអីហើយគំរោងបងចង់ធ្វើអីគេ?

ខ៖

គំរោងខ្ញុំចង់រៀនដេរបំបែកម៉ូតូបន្ថែមអោយវាអោយឆ្លិនហើយគោលដៅខ្ញុំចង់ ធ្វើបង្កើត

សមាគមន៍មួយតូចខ្នាតតូចជួយអ្នកពិការដូចគ្នាជួយអ្នកអត់អ្នកក្រីក្រ អ្នកម៉ាយអីអញ្ចឹងដើម្បីអោយ

មានជីវិតនិងជំនាញដើម្បីចាស់ហើយអញ្ចឹងយើងអាចដេរខោអាវអោយ គេសម្រាប់ចិញ្ចឹមខ្លួនយើង

ពេលយើងចាស់ទៅយើងពឹងអត់បានអីអញ្ចឹងទៅយើងអាចដេរចិញ្ចឹមខ្លួ នយើងបានអញ្ចឹងយើងមិនអាច ពឹងពាក់កូនទាំងអស់បានទេ។

ក៖

ហើយបងសុំសួរបងមួយទៀតថាបងមានក្តីស្រមៃកាលពីក្មេងទេបងតែម្តងថាដូ ចជានៅក្មេងយើង

ដូចជាពេលយើងគេងយើងអីអញ្ចឹងយើងគិតថាខ្ញុំធំឡើងខ្ញុំចង់ធ្វើនេះច ង់ធ្វើនោះតើបងដែលមាន អញ្ចឹងទេ?

ខ៖

ពីមុនខ្ញុំគិតថាខ្ញុំពិក្ខេងគោលដៅខ្ញុំចង់រៀនពេទ្យដូចប៉ាខ្ញុំចង់ដែរដល់ពេលហើ យអញ្ចឹងទៅឥឡូវវា

ហើយដល់ដែលពេលយើងគិតនិងវាមិនអាចបានដូចចិត្តចាផ្ទុយស្រលាស វាអញ្ចឹង។

ក៖

ហើយអីអញ្ចឹងខ្ញុំសូមសួរបងមួយទៀតអំពីចំនុចសំខាន់តើបងចង់ចាំអ្វីនៅក្នុង ឆាកជីវិតរបស់បង ដែលភាពឈឺចាប់បំផុតដែលបងមាន?

ខ៖

ចាប់បំផុតនិងពេលដែលនិយាយទៅមានប្តីបោះបង់ចោលនិងគឺឈឺចាប់បំផុតស ម្រាប់ខ្ញុំ។

ក៖ ហើយចុះបងមានអីគេទៀតទេបង?

ខ៖

ដូចជាពេលគេទៅចោលយើងអញ្ចឹងដូចទុកកូននៅបីសម្រាប់យើងអញ្ចឹងពិបាក ដូចជាប្រធានភូមិ

គេបញ្ជាក់ថាក្នុងមួយខែត្រូវអោយ70ឬក៏80ប៉ុន្តែអត់មានអោយយើង ស្មោះអានិងសម្រាប់ខ្ញុំឈឺ ចាប់ខ្ញុំដល់ថ្នាំលេបថ្នាំកណ្តុរទៀត។

ក៖ អូ.....!

ខ៖ ចាលេបថ្នាំកណ្តុរពីរដងតែបានមួយខ្ញុំគាត់ជួយទាន។

ក៖
និងហើយបងកុំធ្វើបែបនិងអីព្រោះថាមួយនិងវាមិនមែនជាអ្វីមួយដែរជួយយើង
នោះទេហើយបើ

បងធ្វើអញ្ចឹងតើអ្នកណាចិញ្ចឹងកូនអញ្ចឹងនិងហើយអញ្ចឹងហើយយើងកុំធ្វើ
អានិងវាអត់ល្អទេទោះ

ជាពិបាកយ៉ាងណាក៏យើងខំប្រឹងក្នុងនាក់ជីវិតរបស់យើងដែលយល់អញ្ចឹង
ទេបង។

ខ៖ យល់ទេបង!

ក៖

អញ្ចឹងហើយចុះបងតើបទពិសោធន៍ល្អៗរបស់បងនិងមានអីខ្លះដែលបងបង
អាចចាំថាបង

ដែលមានពេលវេលាមួយនិងដែលល្អបំផុតក្នុងនាក់ជីវិតរបស់បង?

ខ៖

ដូចជាអ្វីដែលខ្ញុំចង់ចាំនិងគឺខ្ញុំបានសងគុណមួយខ្ញុំគឺខ្ញុំរៀបអាពាហ៍ពិពាហ៍គឺថា
ពិតមែនដែលខ្ញុំ

ពិការមែនតែខ្ញុំបានសងគុណគាត់ខ្ញុំគិតថានេះសម្រាប់បំណងដែលខ្ញុំពិ
បាកបំផុតគឺនៅពេលថ្ងៃ ដែលរៀបអាពាហ៍ពិពាហ៍សម្រាប់ខ្ញុំផ្ទាល់អញ្ចឹងចា។

ក៖

អញ្ចឹងប្រហែលជាអរគុណដល់បងច្រើនហើយបងមានអីអញ្ចឹងផ្ញើរឬនិយាយបន្ថែ
មទៀត អញ្ចឹងប្រាប់អីនៅក្នុង

ការសំភាសនិងទេដូចជានៅថ្ងៃអនាគតបងចង់អោយកូនបងស្តាប់លឺអស់
និងអីអញ្ចឹង?

ខ៖

អត់អីទេគ្រាន់តែខ្ញុំចាំបើសិនណាអ្វីដែលខ្ញុំគិតគោរពខ្ញុំចង់អោយកូនខ្ញុំរៀន
មានអនាគតនិងគេ

កុំអោយវាក្លែងក្លើងដូចថាក្នុងសង្គមគេស្តាប់អញ្ចឹងអ្វីដែលខ្ញុំភ័យខ្លាចទីមួយ
យកវាតាមពួកម៉ាកវាអត់

ទាន់ដល់គ្រប់អាយុទេតែអារម្មណ៍យើងនៅតែគិតអញ្ចឹងព្រោះវាក្លែងប្រស
បើកសិនជាវាអត់គិតទៅ តាមផ្លូវនិងទេនិង

នឹកឃើញទៅខ្ញុំសប្បាយចិត្តណាស់សម្រាប់ខ្ញុំ ខ្ញុំតែបើពួកខ្ញុំនិងខ្លាចតែពួកវា
ធ្វើខុសច្បាប់អញ្ចឹងខ្ញុំមានអារម្មណ៍មួយថាខ្ញុំពិបាកចិត្តណាស់សម្រាប់ខ្ញុំអ

ញ្ចឹងគឺកាលណាពួកគាត់

ខំប្រឹងរៀនទោះបីខ្ញុំមានភាពលំបាកយ៉ាងណាក៏ដោយខ្ញុំអោយពួកគាត់ត
ស្មើរៀនដល់ចប់អញ្ចឹងស

សម្រាប់ខ្ញុំចង់បានតែប៉ុន្តែអញ្ចឹងទេចាខ្ញុំអត់ចង់បានអីច្រើនជាងនិងទៀត
ទេអូនចា។

ក៖

អរគុណច្រើនបងសម្រាប់ក្នុងថ្ងៃនិងដែលបងបានផ្តល់ការសំភាសន៍ហើយអញ្ចឹងប
ន្ទាប់ពីកាល

សំភាសន៍និងហើយខ្ញុំនិងសុំថតរូបជាមួយបងមួយដែលទុកជាអនុស្សាវរន៍ដា
ក់ចូលក្នុងវើកផ្សាយរប

សំពួកយើងអីអញ្ចឹងគ្រាន់តែខ្ញុំដឹងថាការសំភាសន៍មួយនេះនិងរូបថតបង
ឃើញដល់ពិភពលោកស ម្រាប់កូនចៅ

បងជំនាន់ក្រោយអោយបានមើលអញ្ចឹងដែលនំបងហើយអីខ្ញុំនិងថាមួយ
នេះគឺជា

ពរជ័យមួយសម្រាប់បងក្រុមគ្រួសាររបស់ពួកយើងទាំងអស់គ្នានិងនៅស្រុក
ខ្មែរយើងនិងហើយអី

ពេលដែលខ្ញុំបញ្ចប់ការសំភាសន៍និងហើយឯកសារដែលបងខ្ញុំបានសំភាសន៍ជា
មួយបងនិងដាក់ក្នុង

វើកផ្សាយរបស់ពួកយើងដើម្បីអោយពួកយើងនិងថតដាក់ចូលក្នុងឌីសមួយ
យជូនដល់បងសម្រាប់

ទស្សនាស្តាប់សម្តែងនិងហើយទុកអោយកូនៗបងស្តាប់ដែលហើយខ្ញុំក៏មាន
នរីកធឿយនិងដែល
ពួកយើងជូនបងទុកពេលថ្ងៃណាទៅបងចង់ស្តាប់បងអាចស្តាប់បានបង
ណាអញ្ជឹងប្រហែលជា ថ្ងៃនឹងអរគុណច្រើនសម្រាប់ការសំភាសំបង។
ខ៖ ចា អរគុណច្រើន